

عنوان مقاله:

ارزیابی و پهنه بندی درجه تناسب توسعه فیزیکی شهر تبریز با استفاده از GIS

محل انتشار:

همایش ژئوماتیک 85 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسن محمودزاده - کارشناس ارشد سنجش از دور و GIS - سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان آذربایجان

خلاصه مقاله:

نقش اطلاعات فضایی و فناوریهای مربوطه در مدیریت مخاطرات در سراسر جهان بخوبی شناخته شده است. برای واکنش در برابر مخاطرات جنبه بسیار مهم این است که اطلاعات توصیفی فضایی در مورد موقعیت فعلی مخاطرات به موقع، به روز و دقیق برای فائق شدن به یک موقعیت اضطراری در اختیار باشد. کشور ایران از کشورهای زلزله خیز جهان است. در پهنه بندی نسبی خطر زمین لرزه در ایران، شهر تبریز یکی از شهرهای مهم ایران است که در جایگاه پهنه بندی با خطر نسبی بسیار بالا قرار دارد. گسل شمال تبریز در مجاورت بلافاصل شهر قرار گرفته و در مناطقی نیز شهر در امتداد این گسل بنا شده است. گسل تبریز منشا زلزله های ویرانگر در طول تاریخ بوده و می تواند بار دیگر با فعالیت مجدد خود شهر را به ویرانه ای تبدیل نماید. شهر تبریز طی دهه های گذشته شاهد توسعه گسترده فیزیکی بوده که منجر به ساخت و سازهای بدون ملاحظات ایمنی از لحاظ حوادث طبیعی (از جمله زلزله و صرفا برای پاسخگویی به نیاز های سکونت در کوتاه مدت) انجام گرفته است. با مشخص کردن پهنه های خطر در شهر می توان در مورد استقرار شریان های حیاتی در مناطق کم خطر تصمیم گیری نمود. با استفاده از تکنیک های سیستم های اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور می توان این پهنه ها را مشخص کرد. پهنه های خطر بر اساس خط گسله، شیب، جهت شیب، ساختار زمین شناسی، وضعیت کاربری زمین و تراکم جمعیت با استفاده از روش همپوشی وزن دار در محیط مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مشخص کرد که در توسعه فیزیکی شهر تبریز خطر بیشتر متوجه مناطق مسکونی و در رده GIS بعدی به مناطق تجاری آسیب خواهد رسید.

کلمات کلیدی:

مدلسازی، توسعه فیزیکی، گسل شمالی تبریز، داده های ماهواره ای، سیستم اطلاعات جغرافیایی، همپوشانی وزن دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/5691>

